

ՈՒԹԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ՄԱՅԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլ, կես տարվանը 6 ռուբլ:

Թիֆլիսում գրվում են միմյան խմբագրատան մէջ:

Օտարաբարձարացիք գիտում են ուզողի
Тифлис. Редакция „Маяк“

Խմբագրատունը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(Բացի կիրակի և տոն օրերէն):

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լեզուով

Յայտարարութիւնների համար վճարում են
իւրաքանչիւր բառին 2 կոպէկ:

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Այդ դժբաղդութիւն կը լինէր:—Ներքին
տեսուածութիւն: Նամակ Ղարալից, Նամակ
Կերէնից: Նամակ խմբագրին, Նամակ խմբագրին:
Ներքին լուրեր: Արտաքին տեսուածութիւն:
Հայոց պատրիարքի հրատարականք: Հայոց
ազգային ժողովի ծանուցում: Գաւառացի
հայերի խնդրագրեր: Նամակ Թիւրքիայէ:—
Սառն լուրեր:—Մշակիչ հեռագրեր:—Յայ-
տարարութիւններ:—Տեղեկացոյց:

ԱՅԳ ԴՎՅԱԼ ԴՈՒԹԻՒՆ ԿՐԼ ԼԻՆԵՐ

Մեր վերջին առաջնորդող յո-
գուածում մենք ասում էինք թէ
Թիւրքաց հայերի համար դժբաղ-
դութիւն կը լինէր եթէ բոլոր
հայ-կաթօլիկները և հայ-բողոքա-
կանները կրկին վերադառնային
լուսաւորչական եկեղեցուն:

Բացատրենք մեր միտքը:
Ընհասարակ յայտնի է որ ա-
սիացուն յատուկ է կրօնը նախա-
դասել ազգութեանը: Ասիացին
փոխելով իր կրօնը, կարծում է
թէ դորանով փոխում է և իր
ազգութիւնը:

Այդ դժբաղդապէս յատուկ է
և հայերին:

Հայ բողոքականներից շատերը
և հայ կաթօլիկների մեծ մասը
իրանց հայ չեն համարում, միայն
այն պատճառով որ չեն պատկա-
նում լուսաւորչական եկեղեցուն:

Բայց ինչքան էլ դրանք մոլեռանդ
լինէին, այնու ամենայնիւ դրանց
մէջ կան լուսաւորված մարդիկ,
որոնք հասկանում են թէ կրօնը
ոչինչ գործ չունի ազգութեան
հետ, և լինելով ուրիշ հաւատի,
քան թէ հայերի մեծամասնու-
թիւնը, այնու ամենայնիւ հայ են
համարում իրանց:

Այդ լուսաւորված մասը հայ-
կաթօլիկների և հայ-բողոքական-
ների կարող են ներգործել իրանց
մնացած համադաւանների վրա,
որոնք դեռ ընկած են մոլեռան-
դութեան մէջ:

Բայց կայ հայոց ազգի մէջ
Թիւրքիայում մի ուրիշ, աւելի
մեծ, աւելի բազմաթիւ, աւելի մո-
լեռանդ տարր, այն է հայ-մուս-
մե տականները, որոնք այնքան
կուրացած են ֆանատիկոսու-

թեամբ, որ հերքելով իրանց ցե-
ղական յատկութիւնները, իրանց
ծագումը, Թիւրք են համարում
իրանց, որովհետեւ մահմետական
են....

Մրանց վրա ո՞վ պէտք է ներ-
գործի. հայ-լուսաւորչականներին
անհնարին է անմիջապէս ներգոր-
ծել նրանց վրա....

Նոյն իսկ հայ-կաթօլիկները և
հայ-բողոքականները, լուսաւորվե-
լով և ազգութեան գաղափարը
ճշգրտութեամբ ըմբռնելով, ժամա-
նակով կարող են ներգործել հայ-
մահմետականների վրա, իրանց
օրինակով:

Ասիացին, ասում ենք, չէ կա-
րող հասկանալ, որ կարելի լինէր
բաժանել կրօնը ազգութենից,
բայց երբ որ ժամանակով մոլե-
ռանդ հայ-մահմետականը կը տես-
նի որ լուսաւորված հայ կաթօ-
լիկը և հայ-բողոքականը իրանց
հայ են համարում, նա ինքն էլ
կը խախտի իր նախապաշար-
մունքի մէջ....

Հայ-կաթօլիկը և հայ-բողո-
քականը կասեն հայ-մահմետակա-
նին. «մենք էլ լուսաւորչական
չենք, բայց այնուամենայնիւ հայ
ենք ազգութեամբ, ուրեմն դուն
էլ հաւատարիմ մնալով բո հաւա-
տին, պէտք է քեզ հայ համա-
րես, որովհետեւ ցեղով հայ ես:»

Այդպիսով հայոց ազգի համար
բողոքականութիւնը և կաթօլի-
կութիւնը կարող են հայ ազգի
մեծամասնութեան և մահմետա-
կանացած հայերի մէջ, ամբողջ
ազգի ընդհանուր շղթայի մէջ
կապող օղակ դառնալ:

Այդ է պատճառը որ մենք
օգտուէտ ենք համարում հայոց
ազգի մէջ այլադաւանների դոյու-
թիւնը, որոնք իրանց օրինակով
կազդեն ազգի համար առժամա-
նակ բոլորովին կորած մահմետա-
կան հայոց տարրի վրա:

Եթէ այդ կապող տարրերը չը
լինէին, հայ-լուսաւորչականներին և
հայ-մահմետականներին մէջ բոլոր
կապերը կտրված կը լինէին, կրօ-
նի տարբերութեան պատճառով
և այն պատճառով որ մահմետա-

կան հայը երբէք իր աչքի առջև
մի օրինակ չէր ունենայ, որ կա-
րելի է հայ լինել, առանց հայ
ազգային եկեղեցու ծէսերը դաւա-
նելու:

Եթէ այդ կապող տարրերը չը
լինէին, ասում ենք, դժուար թէ
մի որ և է ժամանակ հայ-լուսա-
ւորչականներին կաջողվեր գրաւել
իրանց մահմետական ցեղակիցնե-
րին դէպի հայութիւնը:

Գ. Ա.

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ԳՂՐԱՎԻՑ

22 մարտի

Այս տարի փետրվարի 15-ին պատահեցի
Ղարալ գիւղը, որ 35 վերստ հեռու հեռու կը
լինի Ալեքսանդրապոլից: Բնակիչների վարուց,
բարուց և սովորութեանց մասին ոչինչ չեմ կա-
րող ասել, քանի որ 5 ժամից աւելի չը մնա-
ցինք այդտեղ. միայն աւելորդ չեմ համարում
մի երկու խօսք տեղի այդ գիւղի ծխական դպր-
ոցի մասին, որ շատ վաղուց շինված լինելով
հասարակութեան ծախսով արդէն իսպառ ծե-
րացած էր և վերջին մնաս բարոյն սակու-
պատրաստ: Յատուկ առանց տախտակամաթի
և խոնաւ, երկու փոքրիկ լուսամուտ ունէր, մէ-
կը խոտով ծածկած էր ցուրտ չը լինելու հա-
մար, իսկ միւսը թղթած: Երկու երկար պատե-
րի տակ դուզահետական կերպով մեխած էին
կօճերի վրա երկու կողմ տախտակներ, մէկը
ցածր որպէս նստարան, միւսը նորանից քիչ բար-
ձր, որպէս գրասեղան աշակերտաց համար:
Վարժատան վերին անկիւնում ամբողջ տախտ
էր կապած և նորա վրա վարժապետի կեղտոտ
տեղաշոր փռած, որովհետեւ վարժապետը գի-
շեր ցերեկ դպրոցում է մտում: Յիշեալ կողմ
տախտակների վրա 30-ից աւելի մանուկներ
նստած, բարձր ձայնով սովորում էին: Որը
կտակարան, որը ժամագիրք, որն էլ սագմոս:
ձիշէ ժամը 2-ն էր, որ մտանք դպրոցը:—Վար-
ժապետը, որ մի միջնասակ և առողջ տղա-
մարդ էր, որտեղը հագած ունէր գիւղական
բարձրակրօնի բաշմակներ, կի ն ո օ յ ի սպի-
տակ լայն շաւար կարմիր դուրբով, աշակեր-
տի ձեռի զոյնզոյն կտորներից կարած կարճ
բաճկոն, սորա վրա սօլ դատի մի հին շի-
նեւ, որի վրա ամուր կապած էր Պարսկաս-
տանի շախ զօտիկ շինելի վրա հագած էր
նոյնպէս սօլդատի մի կարճ և կեղտոտ մուշ-
տակի զրուխ էլ ծածկած էր աստիճանաւորի
մի շատ հին գոտակով: Մի լաւ փափուկ ծիպոտ
էլ ձեռին ձեռում էր դպրոցի երկայնութեամբ:
—Ինկերներս հետ ներս մտնելով, գտակներս
վեր առանք, ողջունեցինք վարժապետին և նո-
րա խնդրելով նստեցինք իր տախտի վրա:
Երեք րօպէից յետոյ բացվեց մեր և վարժա-
պետի մէջ հետեւալ խօսակցութիւնը որ հա-
մարեա բառ առ բառ դնում եմ այս տեղ:
Միայն չը մտածանք ասել որ մենք վարժապետի
մտ ձեռացանք բողոքովն անգրագէտ:

«Ներեցէք, պ վարժապետ, խօսքը բաց արի
ես, ինչպէս է ձեր ազգանունը:»
—Հրամանքիդ ծառայ, Յարութիւն վարժա-
պետ Արթուրի:
«Ո՞ր տեղացի էք, և ձրտեղ էք աւարտել
ձեր ուսումը:»

—Ես տաճկաստանցի եմ (խօսակցութեան
ոճը շատ հեռու էր ճահկաստանից) շատ երկիր-
ներ եմ տեսել, շատ վարժատներ մտել և վերջը
թագմիւս (աւարտս) առել եմ յորմեան հայրիկի
մօտ:

«Ինչ ես սովորացնում աշակերտները:»
—Հայոց լեզու, ժամագիրք, կտակարան, Նա-
րեկ, ալլեպրա և Հայաստանի աշխարհագրու-
թիւն:

«Ինչ բան է ալլեպրան, դարմացած հարց-
նում ենք մենք:»

—Ալլեպրան այն է, որ ես այդ արհեստով
կարող եմ իմանալ թէ մի սոմար ցորենի մէջ
քանի հատիկ կայ. Գրիստոսի ծննդեան օրից
մինչև հիմա քանի վարկեան է անցել, տասը
հազար փութ երկաթը քանի մսխալ կանէ....

«Կարելի է, վարժապետ, ալլեպրայից մի եր-
կու բան հարցնէք ձեր աշակերտներին:»

—Շատ լաւ կը լինէր, բայց ներդուրթիւն
արէք, այսօր ալլեպրայ սովորող աշակերտս չի
կկր:

«Միթէ միայն մի աշակերտ գիտէ ալլեպրա:»

—Ի հարկէ մի աշակերտ, ալլեպրան շատ
դժուար բան է, ամենի խելքի բան չէ: 15 տարի
կեանքս միայն ալլեպրայի վրա եմ մաշել և հա-
զու հազ զուլս հանել:

«Կարծեմ ասացիք թէ աշխարհագրութիւն
էլ էք սովորացնում:»

—Այո, պատասխանեց վարժապետը, և դուրս
հանեց տախտի տակից, գլղղված և կեղտոտ
փալասով փաթաթած մի շատ հին պատուոված
քարտէշ, որ այնպէս էր կեղտոտել, մրտեւ ու
զեղնել, որ ամենահմուտ աշխարհագրութիւն
գիտցողն էլ կը դժուարանար նորա վրա մի
գետ կամ մի քաղաք ցոյց տալ:

«Այս ինչ բան է, զարմանալով հարցնում
ենք:»

—Շտէ, աշխարհագրութիւն որ կասն ու է,
ժպտալով պատասխանեց, սա գիտցողը կարող
է առանց հարց ու փորձի, առանց առաջնոր-
դի բովանդակ աշխարհը պտտել...—Այս ժա-
մանակ վարժապետը նկատելով որ աշակերտ-
ները բերանաբաց և լուռ լուռ են մեր քաղ-
ցըր խօսակցութիւնը, մեղմբար ակնարկեց
«վարժացէք սիրելիք, կարդացէք, որ դուք էլ
մարդ դառնաք, մարդի ս ու ա յ խառնուիք:»

Ինչպէս երեսը վարժապետը շատ կերկա-
րացնէր իր ճառը, եթէ մենք չընդհատէինք
հետեւեալ խօսակցութեամբ:

«Պ. վարժապետ, եթէ կարելի է, մի երկու
աշակերտի կարգացու, լսենք:»

—Շատ լաւ, այ տղայ, վերկաց «խոնարհեցոյ,
ապրեցոն ասա. ծծ, կարապետ, դու էլ «հա-
սեալքս ի ժամ երկոյնս» ասա:—Երկուսն էլ
մեքենայաբար կատարեցին վարժապետի հրա-
մանը:

Բարեկցինք վարժապետին, դուրս եկանք
գնացինք մեր իջևանը: Երկու ժամից յետոյ
ձիեր հեծած դուրս էինք գալիս գիւղից, բայց
յանկարծ աչքերովս ընկաւ ժողովրդաց բազմու-
թիւն, որ գիւղի մէջ սարսափելի ազմուկ էին
բարձրացնում: Քշեցինք ձիաները դէպի կռող
բազմութիւնը, տեսանք որ մի երկուսը վերոյի-
շեալ վարժապետի թեքերից բռնած, քաջաբաւում
էին դէպի ուսումնարան, մի երկուսն էլ մի ու-
րիշ տղամարդի նոյնպէս քաջաշելով հեռացնում
էին այդ տեղից: Մտեցայ այդ զիւղացուն և
հարցրի, «Ինչ է, բարեկամ, ինչ է պատահել
ձեզ, ինչու էք կուռում միմեանց հետ:»

«Աղա, ջան, զլլուդ մեռնիմ, տաքացած պա-
տասխանեց գիւղացին, մենք էք յաթուքեասան
վարժապետի ձեռքը կրակն ենք ընկել: Տարե-
կան համ 130 մանէթ նախը փող կուտացը, համ
էլ տարեկան ուտելիքը ու վառելիքը: Մեր կանտո-
րախոն էլ այնպէս է որ տղայ ունեցողն էլ
չունեցողն էլ պէտք է վարժապետին հախ տայ
ու նրա ծախսերը հոգայ, հիմայ վարժապետն էլ
զիւր է տուել, որ վարժատունը տղայ չունեցող-
ներին եթէ զրկու բան պատահի, առանց փողի

Թեան հայրենանուէր Տ. Ներսէս Վարժապետեանի Կ. Պօլսոյ ազգասէր Պատրիարքին նկատմամբ, որ դարձեալ ի վեր անդադար հարստահարութեանց ծանր լուծին ներքև ճշուող ու սառապող ընդհանուր Հայաստանաց անտանելի ցաւոց ազդու դարձանք ձեռք բերելու մասին մինչև ցարդ կատարեալ անձնուէր արիւթեամբ և անմահ հոգեով ու անկեղծութեամբ տքնեցաւ անդու անդադար:

Նորին Արքայութիւնն՝ յետ այնքան ջանքի և տքնութեանց, որ ապառաջ բարօրութեան աշխուժել կը վստահ զՀայաստանաց սիրտն ու զգացումն և ոգի կենդանութեան կը ներշնչէր, նշանակող հրաժարականաւ՝ ազգին և Ք. Կրան անկարելի կը յայտարարէր այլ ևս շարունակել պատրիարքական պաշտօնը:

Այսպիսի ցաւառիթ հրաժարականի մը ընդհանուր ազգին մանաւանդ գաւառացոցս ազգած խոր տպաւորութիւնն, որ անբացատրելի է, կրնար զՀամայն դաւառացիս յուսահատութեան եկեղծարկել, եթէ ազգային պատկարելի ժողովը Ն. Արքայութեան հրաժարականին բնաւ չընդունուին հանգիստոր կերպով ազգին չաւետէր:

Արդ գաւառացի ազգայնոց պատգամաւորութիւնս, պատկանելի ժողովոյը նոյն որոշմանն համար պարտական եղած խորին շնորհակալքն յանուն Հայաստանաց հրապարակաւ մատուցանելով, լի վստահութեամբ կը յուսայ, որ պատկանելի ժողովը ամբապինդ կը մնայ, նոյն հանգիստոր որոշման վրայ միայն և անկէ դուրս չուզի ընել ազգային ընդհանուր զգացում վերաւորող որ և է տնօրինութիւն, որոյ բացառիկ պարագայից մէջ ինչ հետևանք ունենալը թերևս դժուար լինի մեզ նախատեսել:

Հետևաբար պատգամաւորութիւն թարգման կանգնելով համայն գաւառացեան ազգայնոց ընդհին ու զգացմանցը անշնորհ կը բողոքայ ազգին սիրելի Պատրիարքը հանապազ ազգային գործոց գլուխը տեսնել և պատկանելի ժողովոյը յօժարակամ խրատականօքն ու քաջախիղճութեամբ վայելել ժամ առաջ Հայկական խնդրոյ արիւթեան, որոյ յաջողութեան համար Ն. Արքայութեան տարած ջանքն ու ճիւղնոր ընդհանուր շնորհակալաց արժանի են:

9 մարտ 1879.

(Մասիս)

ՆԱՄԱԿ ԹԻՒՐԻՒՄՆԵՐ

Կ. Պօլսոյ, 11 մարտի

Մարտի 8-ի Ազգ. Ժողովն զուարեացաւ Պատրիարքի փոխանորդն ընտրելու համար: Պանդուխտ Հայոց պատգամաւորութիւն մը ժողովոյն ներկայանալով կը խնդրէ որ Պատրիարքի հրաժարականը չընդունուի, և միանգամայն փոխանորդի մը ընտրութիւնը ետ մնայ: Բայց ժողովն արդէն Պատրիարքի հրաժարականն չէր ընդունած և փոխանորդի մը ընտրութիւնը կարևոր դասած էր: Ժողովուրդը կը յուզի և Ատենայեան մեծ դժուարութեամբ կարող կը լինի հանդարտեցնել:

Ընտրութեան քուէհամարը կատարուելով քուէից ստուար մեծամասնութեամբ խորհրդան Մատթէոս եպիսկոպոս կընտրուի Պատրիարքական փոխանորդ:

Այդ ընտրութիւնը զարմանք պատճառեց: Երեսփոխանաց մեծամասնութիւնը միշտ Մատթէոս եպիսկոպոսի հակառակորդ երեցած էր, և Կ. Պօլսոյ հայ մասուլը իւր հարուածներն չէր խնայած նմա: Երբ Ազգ. Ժողովը ձախակողմ ունէր և աշխուժով խորհրդան ձախակողմի պարագուէններէն մին էր և ժրջան անդամ այն խումբին զոր Փանոսեան «Վալթա օճախ» անուամբ մկրտեց: Այդ խումբը հոգնել չէր գիտեր և ազգային գործոց մէջ մեծ դեր կը խաղար, «Նոր դար» իւր թերթին էր, Փափագեան, Խօսաարեան, Խորհրդան առաջնորդներն: Տէր Մկրտան իրեն հակառակորդներու Պետն. «Մասիս», «Ման-

զոււմ» զնա կործանելու աշխատողներն. «Արագիր» զնա մատնողն: Կառավարութիւնը արքայանայ կը դատապարտէր Խօսաարեան, Փափագեան, Քրիստոսատուր իւր վրդովիչներ հայ ազգին, և երեսփոխանական ժողովն կը պարտաւորէր զՊատրիարքն երաշխաւորել նոցա համար և ազատելը կը ձագի ինքնօրինութեան խնդիրն, աներևոյթ կըլլան ձախակողմ աշխուժով: Մկրտան, Փափագեան զիրար կը համբուրեն. «Մասիս» բարեկամական ողջոյն կուտայ. «Մանզուլ» յամառ կը մնայ:

Մարտ 8-ի ընտրութիւնը ցոյց կուտայ թէ Ազգ. Ժողովը նախապաշարուեցնել զերծ մնալ գիտէ և ի հարկին ազգային շահերը իւր կրքերէն կրնայ վեր դասել: Խորհրդան, զոր զուրբ տեսած էք, մին է այն կրօնաւորներէն որք իրենց վարքի պարկեշտութեամբն պարծանք են Հայ եկեղեցեացեանութեան: Ինքն լուրջ, ազգասէր և արիւմար է. շատ գաղտնապահ և զգուշաւոր է. գիտէ զինքն յարգել սալ և Ելմիածնի ամենաշնորհ պաշտպաններէն է: Կը յուսամք որ այս երիտասարդ եպիսկոպոսն իւր խոհեմութեամբն և ժողովեամբն այս ճշմամբիս զօրաւոր աջակից մը կը լինի Պատրիարք Սրբազանի:

Ազգ. Ժողովն հասցաւ թէ Պատրիարքական փոխանորդի մը ընտրութիւնը Ք. Կրան զիւրաւ պիտի չընդունուի ուստի կարծեց որ նետեալ կարգադրութեամբ կարող կըլլայ գործոյն մէջէն ելլել:

Արդէն Պատրիարքի փոխանորդ մը ունիմք, որ վարչապետ մ'է և կառավարութեան կողմէ վաւերացեալ: Իւր իրաւասութիւնը սահմանափակ է: Այժմ ժողովն պիտի հաղորդէ Կրան թէ Պատրիարքական պաշտօնէից մարմնոյն մէջ նոր փոխանորդ չէ արած, այլ փոխանորդն միեպիսկոպոս պիտի լինի և նորս գործոց շրջանակն ընդլայնած է: Կը յուսացուի որ Ք. Կրան զիւր մաղթութեան պատճառ մը չը գտնէ: Նախկին փոխանորդ վարչապետն պիտի ճանչցուի իւր լոկ ատենապետ դատաստանական խորհրդոյ:

Մատթէոս Սրբազան այժմէն պիտի սկսի Ազգային գործոց ղեկն ի ձեռքն առնուլ: Ներկապէս կը գտնէք ժողովոյ կողմանէ առ Պատրիարք մատուցուած զիրն ծանուցանելով նմա իր միջնակն ընտրութիւնն: Նոյնպէս կը գտնէք պանդուխտ ազգայնոց աղբարագիրն և Պատրիարքի առ Կրան տուած հրաժարագրի օրինակն: Այդ հրաժարագրի բուն օրինակն տակաւին չէր հրատարակուած, Ազգ. Ժողովոյ մէջ կարողացուցաւ Ատենայեանի կողմէ: Հրաժարագրի ոճն թող զձեզ չը զարմացնէ: Պէտք է այնպէս խօսել ինչպէս կը պահանջեն երկրին սովորութիւններն, Բայց գրին ողին լաւ ըմբռնելու է:

Խորհրդարանական մնայուն Յանձնաժողովն առաջ կը տանի իւր աշխատութիւններն. սակայն դրամի կարօտ է: Ազգ. Ժողովը նոր եղանակ մը պիտի սահմանէ տուրքերն ժողովուրդ համար, և այս նոր դրութեամբ թերևս Ազգ. յանձնաժողովն ալ իւր պահանջած փողն որ 25,000 բուլլի մօտ է, թերևս ունենայ: Յանձնաժողովն կը ջանայ որ ազգային մի քանի փաստաբաններ Հայաստան խրկուին, նոքա կարող պիտի լինին ժողովուրդի դատը քաջ կերպով պաշտպանել:

Ձեզ թուի գործերն փոփոխութիւն չեն կրած: Կարծես նահապետական դարերու մէջ կայրիմք, այնքան դժար է ստոյգ և շուտ տեղեկութիւններ առնուլ. Պատրիարքարան հասած գրեթէ կիսանամբ թէ Հալէպ, Մարաշ բանտարկեալ Ձեզ թուցիցներն չեն ազատած և կը շարունակին մեռնել անձանց իրանդութեամբ: Կառավարութիւնը անղացի չէր թէ իւր թող ժողովուրդը Հայոց զէմ գրգռելէ չը դադարուի:

«La Turquie» հրատարակեց Ձեզ թուի խնդրոց նկատմամբ իւր թշնամական յօդուածոյ շարունակութիւնը զոր կը խրկէմ ձեզ: Այդ յօդուածի մէջ մի նշանաւոր նամակ կայ զոր յեղափոխականք գրած են ժամանակին: Անշուշտ այդ նամակն թարգմանելով կը հրատարակէք «Մշակ» մէջ: Բօղոտածագիրն չամաչէր սակու թէ արդարութիւն ի գործ կը դուրս բարեխնամ կառավարութեան կողմէ և տուրքերն կը թեթեւանայ:

Հայաստան և Կիլիկիա բարեկորուեցներն ի գործ դնելու համար կարգուած յանձնաժողովներն տակաւին հոս են. դեպքանաց ձեռք բ. Կրան հարգողուած է որ հայ ազգը դո՛ս պիտի լինի եթէ Մտեփան փաշա Արշալանեան ատենապետ Ազգ. երեսփոխանական ժողովոյ, անդամ լինի Յանձնաժողովոյ:

Յանձնաժողովներն չը մեկնեցան աստի սակայն ինչ անելու պիտի երթան, որ բարեկարգութիւններն պիտի գործադրեն. Պատրիարքա-

րանը կը պահանջէ որ Ազգ. Ժողովոյ առաջարկած բարեկարգութեանց ծրագիրներն վաւերացու գտնին և Յանձնաժողովն պաշտօն ունենայ երթալ զանոնք ի գործ դնել: Բայց պէտք է որ զինուորական զօրութիւն մը իրեն ընկեր լինի Բայց Ք. Կրան մեզ համամիտ չէ: Նա կը վախէ որ եթէ հայոց առաջարկութիւնը ընդունուի իրական արդիւնքներ կրնան ի ձեռս բերուիլ: Օսմանեան պաշտօնէից խորհուրդն այս խնդրով զբաղեցաւ: Զինուորական գործոց նախարար Սահան փաշա (Բէյֆաշի) և Ներքին գործոց նախարար Քատրի փաշա կարծիք յայտնած են թէ պէտք է հայոց չը դիմադրել և զանոնք բողոքովն յուզելէ զգուշանալ: Կը յուսացուի որ սոցա խորհուրդն լսելի լինի թերևս: Սակայն սուլթանը սատակ հակակրօնութիւն ունի հայոց զէմ: Իսկզբան չէ ուզած Յանձնաժողովոյ ընտրութիւն վաւերացնել, առարկելով թէ այսպիսի ծախք ընելու է հայոց համար: Խեղճ Սուլթան, որ կը կարծէ թէ Սելէյմանի օրերու մէջ կայրի, թէ իւր կամքն աշխարհի օրէնք պիտի լինի, և թէ հայ ազգի կեանքն բռնաւորի մը հաճոյքէն կարսու ունի:

Տեղեկանկերտէն վերստին բողոքներ և գանգատներ կը լսուին, այս անգամ կանայք են որ ձայն կը բարձրացնեն:

Քիչ ատենէն պիտի հրատարակուի մի տետր «Բերլինի դաշնագրի 61-րդ յօդուածն»: Սոյն տետրն Ֆրանսերէն է (L'article 61 du traité de Berlin) պիտի պարունակէ բոլոր այն հարստահարութիւններն որք գործուցան Հայաստանի մէջ Բերլինի վեհաժողովէ յետոյ: Հայաստանի և Կիլիկիոյ իւրաքանչիւր քաղաքի համար մէյ-մէյ զուրկ յատկացուած է. այդ զուրկներն պիտի ամիսներն Պատրիարքարան հասած բոլոր հեռագրերն, նամակներն, գրութիւններն որք պաշտօնապէս կը հաստատեն հայոց զէմ ի գործ դրուած բարբարոսութիւններն: Զէյթունի գործերն բաւական տեղ գրաւած են: Այս տետրն յատկացուած է եւրօպական թերթերու և պաշտօնական շրջանակներու համար: Անշուշտ ներքէք որ այս կարևոր գործն հրատարակող ազգասէր պարոնի անունն լսեմ:

Ք. Կրան արտաքին գործոց պաշտօնատունը մի մանաւոր պաշտօնեայ կարգած է հայոց խնդրոյ վերաբերեալ թուղթերու պահպանութեանը և կարգադրութեանն համար: Այս բանս նոր է, և կը նշանակէ թէ հայոց խնդրոյ վերաբերեալ թուղթերն բաղմացած են:

Հռովմէական հայոց պատրիարքական խնդիրն նոյն վիճակի մէջ է: Հաստենանք Ֆրանսայի պաշտպանութիւնը կը վայելն:

Պատրիարքարանի կարծիքն է թէ պ. Ֆրանսիէի այս ընթացքն մեզ ցաւ պատճառուել չէ, զի նա հայոց խնդրոյն մէջ ուրիշ քաղաքականութեան կը հետեի, իսկ հռովմէականաց խնդիրն քաթօրիկոսութեան խնդիր մը լինելով պ. Ֆրանսիէ ուրիշ ընթացք կը բռնէ:

Օսմ. կառավարութիւնը ամենայն անամօթութեամբ սնանկութիւն հրատարակեց: Այլ ևս թղթագրամն չը գործածուի գրեթէ, ոչ որ կառնու, բացի հացալածառներէն, և նոքա ալ կառնու, վասն զի կառավարութիւնը երկնելով հացի գին որոշեց, հացալածառներն պարտաւոր են այդ գինով վաճառել և ապա իրենց թղթագրամն տալով զանձուց պաշտօնատնէն անմիջապէս ոսկի կառնու:

Կառավարութիւնը հրատարակեց թէ տուրքերու համար միայն % 20 թուղթ պիտի ընդունուի, իսկ մնացածն արժաթ կամ ոսկի: Իսկ մաքսատունը բնաւ թուղթ չընդունիր: Եւ այդ % 20 ալ 400 զրնէն թուղթ կընդունի, և հետզհետէ ժողովածն պիտի ջնջէ և այսպէսով թղթագրամն վերցնէ: Ոսկին թղթագրամով 500 էր, այս յայտարարութեան վրայ մէկէն 6 էր ելաւ և տեսնեմք մինչև ուր պիտի երթայ:

Կառավարութիւնը որ իւր պարտուց փոխարէն 15 միլիօն ոսկոյ թղթագրամ հանած էր, 110 դահիկան մէկ ոսկոյ փոխարէն տալով և խոստանալով տուրքերու փոխարէն ընդունիլ, այսօր խոստումը կը մերժէ. և այդ 15 միլիօն իրայի թուղթն կընդունի 3/2 միլիօնի տեղ միայն:

Այսպիսի հարուածներէ յետոյ օսմ. իշխանութիւնը փոխանակ ջանալու օր ժողովրդոց սիրտն գրաւէ և Եւրօպոյի համարմանն արժանի լինի այնպիսի դանձալին յոռի վարչութիւն մը կուրենայ որ իւր բարեկամներն իսկ իրմէն կը ջերտանան:

Օսմանցի սնանկութիւն կը հրատարակէ Եւրօպոյի ունեցած պարտուցը, սնանկութիւն կը հրատարակէ իւր ժողովուրդին ունեցած պար-

տուցը և այսպիսի սնանկացած ազգ մը տակաւին ապագայ կը յուսայ!

Հայկակ

ԽՍՈՒՆ ԼՈՒՐԵՐ

Մեզ խնդրում են յայտնել որ շաբաթ օր, մարտի 31-ին, Փօթիից դուրս է գալու, եթէ եղանակը աղող լինի, ուղեորովով դէպի Կ. Պօլսո և Մարսէլ Ֆրանսիական (Paquet) ընկերութեան մի շոգենաւ «Ամելի» անունով, որի կապիտանն է պ. Կուլէ:

*

Մենք հաստատ աղբիւրներից տեղեկանում ենք, որ Ս. Պետրոսի Միներալոգիական ընկերութիւնը առաջարկել է մեր հայրենակից, Բերլինի համալսարանի պրիվատ-դոցէնտ, դոկտոր Անդրէաս Ար ծ Ր ու Ն ու Ն ճանապարհորդել ընկերութեան հաշուով դէպի Ռուսաստանի Ուրալեան սարերը, այդ սարերի շղթան միներալոգիական կողմից հետազոտելու համար: Պ. Արծրունին ընդունեց այդ առաջարկութիւնը:

*

«Մշակ» խմբագրատան մէջ հաւաքուում են այնքան շատ նիւթեր, որ եթէ մեր լրագիրը լակը նիւթական միջոցներ ունենար, եթէ, օրինակ, երկու հազար բաժանորդներ ունենար և մենք միջոցներն առնայինք ծածկել ծախսերը, մենք հեշտութեամբ կարող էինք օրը երկու անգամ մեր թերթը հրատարակել:

*

Ներկայ համարում տպում ենք բժիշկ Ա. Բաբայանի խնդիրը, որով պարոնը յայտնում է թէ իր դասախօսութիւնը հայերէն լեզուով Սրահատարներին ընկերութեան մէջ յետաձգվում է մինչև 5 ապրիլ:

ՄՇԱԿԻ ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

ՄԻՋԱԳՍԵՒՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵՆԻՑ

ԲՆՐԻՆ, 25 մարտի (6 ապրիլ): Վ.Ի.Նիւմ կայրը այսօր ընդունեց Ս. Պետրոսի գերմանական դեսպան Եփայնիցին:

ԼՕՆԻՍ, 25 մարտի (6 ապրիլ): Զուլուսները շրջապատում են Օկոու: Զօրքերը պաշարեցին պակասութիւն չեն զգում: Իրիտանական զօրքեր են ուղարկված Օկոու ազատելու համար:

ՎԵՏԼԵԱՆԿՍ, 26 մարտի: Այստեղ ուղարկված է մի նաւ հաց: Ինքը ընտանեկներին ձրիաբար հաց կը բաժանվի:

Ս. ՊԵՏՐՈՍԻՒՄ, 26 մարտի: Վախճանվեցաւ Կովկասեան քաջ գնեկալ Պիտաու: Լուր է տարածվել որ կայսրութեան մէջ պօլիցիական ծառայութեան հարցը նորից բարձրացել է: Պօլիցիական միւստրութիւն կը հաստատվի: Անուանում են այն անձին, որ պօլիցիական միւստրի պաշտօնը կը ստանայ:

ՕԴԵՍՍԱ, 26 մարտի: «Одесский Вѣстник» լրագրի խմբագիրը վերաւորանք ստացաւ Ձանովից պօլիցիական յօդուած չը տպու պատճառով:

ՐԻԳԱ, 26 մարտի: Նաւախնայութիւնը սկսված է Բօլդեր շոգենակի այստեղ հասնելով:

Ս. ՊԵՏՐՈՍԻՒՄ, 26 մարտի: Պետական բանկի 5% տոմսը առաջին շրջանի արժէ 96 Ր. 50 Կ., երկրորդ 96 Ր. 25 Կ., երրորդ 96 1/8 Ր., չորրորդ 96 Ր., ներքին 5% առաջին փոխառութեան տոմսը արժէ 237 Ր., երկրորդ 223 Ր. արևելեան առաջին փոխառութեան տոմսը 93 Ր. 50 Կ., երկրորդ 93 2/3 Ր., ոսկի 8 Ր. 40 Կ.: Տրամադրութիւնը ամուր է:

Խմբագիր — Հրատար. Գ.Ի.Գ.ՈՐ ԱՐՄՐՈՒՆԻ

